

препощува въ нѣкоя стая на пагодата, но като нечистъ не му се даде дозволеніе да спи тамо. Като бѣ ужеднясь много ради продолженіе то на дворскій порядокъ, поиска да піе, и му пренесоха вода въ едно гърне, но като пи отъ него, строшиха сосуда защото, като пи нечистъ бѣ го оскернилъ съ устата си.

Тогда Докторъ-атъ, много докаченъ, по выка человѣците си, които се кланяха въ стал бы те на пагодата и като се возкачи въ паланкинната трагна пакъ презъ крайморскыте древорѣдія на памучныте трости въ зачалото на ноцъта, и съ время весма облачно. Казуваше въ себеси нсь путя: "Истина каже Индійска нѣкоя пословица: Всякъ Европеецъ които дохожда въ Индія добыва терпѣніе, ако не има; а ако има загубяваго. Азъ загубихъ моето, Що! да не мога да се науча съ кое средство се нахожда истината, гдѣ треба да се тражи, и да ли да се изивява на человѣците! осуждени са убо человѣцы-те по вснчката земя да се мамятъ и припиратъ.

Пристойно е было да дойда въ Индія за да се совѣтувамъ отъ Врахманете!

Като такъвы мыслеше Докторъ-атъ въ па-